

2.4. Seferîlikte Namaz

Namazların kısaltılarak kılınmasına “kasru’s-salat” denir. Namazla yükümlü olan bir kişi, oturduğu yerden kalkıp belli bir mesafeye yolculuk yaptığı zaman (seferîlikte) dört rekatlı farz namazları iki rekat kılar. Namazları kısaltarak kılınabilecek mesafe, ortalama yürüyüşle onsekiz saatlik bir yolculuktur. Bu mesafe yaklaşık 90 km olarak belirlenmiştir. 90 km’lik mesafeye yolculuk yapacak kimse dinen seferî (yolcu) sayılır ve namazı kısaltarak kılar. Yolculuk mesafesinin hesaplanmasında sadece gidiş veya sadece dönüş dikkate alınır. İkisi birleştirilerek hesaplama yapılmaz. Hanefîlere göre yolcuların dört rekatlı farz namazları kısaltarak kılmaları vaciptir. Yolcunun namazlarını bilerek iki rekâttan fazla kılması mekruhtur. Bununla birlikte iki rekât kılıp da teşehhütte bulunduktan yani tahiyyatı okuduktan sonra kalkıp iki rekât daha kılacak olsa farzı eda etmiş, son iki rekât da nafile olmuş olur. Vacip olan kısaltmayı terketmiş ve namaz selamını geciktirmiş olmasından dolayı mekruh bir iş yapmış sayılır. Şâfiî mezhebine göre ise yolcu dilerse tam kılar, dilerse kısaltır.

Yolcular, farz namazları cemaat hâlinde de ikişer rekât olarak kılarlar. Mukim olan kişi yolcuya, yolcu da mukime uyabilir. Yolcu, yolcu olmayan (mukim) imama uyarsa, imam ile birlikte dört rekât namazı tam kılar. Yolcu olmayan, yolcu olana uyarsa, imam iki rekâtta selam verdikten sonra yolcu olmayan, ayağa kalkıp iki rekât daha kılarak dört rekâtı tamamlar. Böyle bir durumda imamın, kendisinin yolcu olduğunu, cemaatin dörde tamamlaması gerektiğini namazdan önce hatırlatması müstehaptır.

2.5 Namazla ilgili diğer hükümler

İki Namazı Birleştirmek (Cemu’s-salâteyn)

İki namazı bir vakitte kılmaya cem‘u’s-salâteyn denir. İki namazın birleştirilerek bir vakitte kılınması “öğle ile ikindi” ve “akşam ile yatsı” namazları için söz konusudur. İki namazın, bunlardan birincisinin vakti içinde birleştirilerek peş peşe kılınmasına “cem-i takdîm” (öne alarak birleştirmek), ikincisinin vakti içinde birleştirilerek peş peşe kılınmasına ise “cem-i te’hîr” (sona bırakarak birleştirmek) adı verilmiştir. Buna göre öğle ile ikindiyi öğle vaktinde, akşam ile yatsıyı akşam vaktinde birleştirilerek peş peşe kılmak cem-i takdîm olur. Buna karşılık, öğle ile ikindiyi ikindi vaktinde, akşam ile yatsıyı yatsı vaktinde birleştirilerek peş peşe kılmak da cem-i te’hîr olur.

Öğleyi geciktirerek kendine ait son vaktinde, ardından ikindiyi de kendisine ait ilk vaktinde kılmak, akşamı son vaktinde ve ardından yatsıyı kendisine ait ilk vaktinde kılmak da görünüş itibariyle cem sayılır. Bu şekildeki ceme, “cem-i sûrî” denir. Hanefîler iki namazın gerçekten birleştirilerek kılınmasını sadece hac esnasında Arafat ve Müzdelife’de caiz görürler. Şâfiîlere göre gerek hacda gerekse belirli şartlar dâhilinde yolculuk, korku, aşırı yağmur ve benzeri mazeretler sebebiyle namazlar birleştirilebilir. İhtiyaca binaen ve belirli şartlar altında cevaz verilen cem etme ruhsatını amacı doğrultusunda kullanmak gerekir. Bunun için, namazın beş vakit olarak farz kılınmasındaki hikmetlerden uzaklaştıran ve namaz vakitlerini üçe indirme izlenimi verecek davranışlardan kaçınmak gerekir. Yani namaz ibadetinin vakitli bir ibadet olması nedeni ile cem etmenin bir mazerete dayanması gerekir. Meselâ yolculuğa çıkarken öğle namazının vakti girmiş fakat ikindi namazını vaktinde kılmak mümkün olmaya-